

24) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 84:

Forslag til folketingsbeslutning om kommission til undersøgelse af Farumsagen.
Af Aage Frandsen (SF) m.fl.
(Fremsat 13/3 2002).

25) Første behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Forslag til Rådets direktiv om definition af hjælp til ulovlig indrejse og transit samt ulovligt ophold og om ophævelse af adgangen til opsættende virkning ved påklage af visse afgørelser om administrativ udvisning af EU/EØS-statsborgere m.fl.).
Af integrationsministeren (Bertel Haarder).
(Fremsat 20/3 2002).

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Svend Auken):

Medlemmer af Folketinget Jesper Langballe (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Per Dalgaard (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Søren Krarup (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvad agter regeringen at gøre for at fremme en grundig og alsidig historisk faglig undersøgelse af den kolde krig i Danmark, herunder af kommunismens forbrydelser øst for jerntæppet, og af de danske kræfter, som enten støttede eller bekæmpede kommuniststaters virksomhed her i landet – eventuelt i lighed med den norske undersøgelse (Den Hemmelige Krig, 1997), gennemført på initiativ af Norges regering som et historisk supplement til den juridiske undersøgelse (Lund-kommissionens)?«
(Forespørgsel nr. F 40).

Medlemmer af Folketinget Poul Fischer (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Per Dalgaard (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Søren Krarup (DF) og Peter Skaarup (DF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forhøjelse af hastighedsbegrænsningen for kørsel på motorveje og ændring af reglerne for frakendelse af førerretten).
(Lovforslag nr. L 195).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

Spørgetimen

Første næstformand (Svend Auken):

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget statsministeren og udenrigsministeren.

Til statsministeren er anmeldt følgende hovedspørgere:

1. Line Barfod
2. Jesper Langballe
3. Søren Krarup

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til statsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Til udenrigsministeren er anmeldt følgende spillere:

4. Naser Khader

Ønsker flere at tilmelde sig som hovedspørgere til udenrigsministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Spm. nr. US 59

Line Barfod (EL):

Statsministeren er i flere medier, bl.a. i Politiken lørdag den 6. april på side 7 i første sektion, citeret for at sige:

»Den danske holdning er, at PKK er og skal betragtes som en terrororganisation og skal med i EU's liste over terrororganisationer.«

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvornår det er blevet den danske holdning, at PKK skal betragtes som en terrororganisation og skal med på EU's liste over terrororganisationer. Hvilke handlinger, som PKK har foretaget inden for de sidste 3 år, mener statsministeren berettiger til at betegne PKK som en terrororganisation, der skal med på EU's liste?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Jeg kan oplyse til fru Line Barfod, at det ingenlunde er en ny holdning, at PKK skal betragtes som en terrororganisation.

Det er korrekt, at jeg har udtalt det i forbindelse med mine møder for nylig i Tyrkiet, men den holdning, jeg har givet udtryk for dér, er fuldstændig på linje med den holdning, som den tidligere regering har givet udtryk for ved forskellige lejligheder.

Line Barfod (EL):

Så kan jeg ikke helt forstå, hvorfor det kan være, vi i forbindelse med behandlingen af terrorpakken, hvor Retsudvalget har stillet mange spørgsmål til justitsministeren og bl.a. har spurgt, om PKK ville være omfattet af den danske terrorbestemmelse, i svaret på spørgsmål nr. 62 har fået oplyst, at det vil være op til domstolene at tage stilling til, hvorvidt PKK er omfattet af den danske terrorbestemmelse eller ej. Hvordan rimer det med, at statsministeren siger, at det hele tiden har været en klar holdning hos regeringen, at PKK er en terrororganisation?

Og så vil jeg gerne gentage mit spørgsmål fra før: Hvilke terrorhandlinger inden for de sidste 3 år mener statsministeren, at PKK har begået, og som berettiger til, at de i dag skal opfattes som en terrororganisation?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): For det første: Det, jeg har udtalt mig om, er EU's liste over terrororganisationer. Her er det regeringens opfattelse, at EU's liste over terrororganisationer, så vidt det er muligt, skal svare til USA's liste over terrororganisationer. Det er regeringens opfattelse, at PKK er en terrororganisation og skal opføres på denne liste, og det agter regeringen at arbejde for.

Jeg kan i øvrigt gentage, at den holdning, at PKK skal betragtes som en terrororganisation, er en holdning, som allerede den tidligere regering har givet udtryk for ved forskellige lejligheder.

Line Barfod (EL):

Jeg har stadig ikke fået svar på, hvilke terrorhandlinger statsministeren mener, PKK har foretaget inden for de sidste 3 år, som skulle berettige til, at PKK i dag skal opfattes som en terrororganisation.

Kl. 13.05

Derfor vil jeg også gerne høre, om statsministeren mener, at organisationen bør stå på EU's

liste, og om personer, der i Danmark udtrykker sympati for PKK og deres arbejde eller yder økonomisk støtte til PKK's arbejde, skal straffes, såfremt terrorpakken bliver vedtaget. Her skal jeg henvise til det svar, Retsudvalget har fået på spørgsmål nr. 75 vedrørende terrorpakken, hvor Justitsministeriet har oplyst, at hvis en organisation ikke længere kan siges at have til hensigt at begå handlinger, som er omfattet af terrordefinitionen, vil de ikke være omfattet af terrorbestemmelsen. Men da den danske terrorbestemmelse jo stort set er en kopi af EU's terrorbestemmelse, har jeg svært ved at se, hvordan Justitsministeriets svar kan harmonere med statsministerens svar.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, at en organisation bliver optaget på listen over terrororganisationer, indebærer en forpligtelse til at indefryse økonomiske midler hos eller fra den pågældende organisation.

For så vidt angår, hvad medlemmer af sådanne organisationer måtte foretage sig, er det en fast regel her i landet, at man kun kan retsforfølge personer for de handlinger, de rent faktisk udfører her i landet, og som måtte være i strid med loven. Det er to forskellige ting.

Peter Skaarup (DF):

Jeg kan sige, at i Dansk Folkeparti er vi meget tilfredse med den melding, statsministeren kom med. Det var jo sådan set en bekræftelse af tingenes tilstand, nemlig at PKK er en terrororganisation.

Jeg tror, vi er nogle stykker, der kan være fru Line Barfod behjælpelig med at finde frem til, hvilke terroraktioner PKK rent faktisk har stået bag. Det er jo sådan, at der er en række andre lande ud over Danmark, som har erkendt, at PKK er en terrororganisation og har forbudt organisationen. Eksempelvis er det sådan i Tyskland.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge statsministeren, om regeringen på baggrund af den klare melding, som kom vedrørende PKK, vil overveje at se på det kontor, som en gren af PKK har i Danmark, nemlig det såkaldte ERNK, som egentlig virker som repræsentant for PKK på forskellig vis. Vil regeringen overveje at lukke et sådant kontor, da det jo handler direkte i strid med de principper, vi har, når vi siger, at PKK er en terrororganisation?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Som jeg sagde før, er det jo sådan, at spørgsmålet om at opføre PKK på EU's liste over organisationer, hvis midler skal indefrysnes, ikke er det samme som spørgsmålet om at forbyde en forening, hverken i Danmark eller i andre lande.

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Peter Skaarup stiller, har det hidtil været vurderingen, at vi ikke i Danmark har tilstrækkeligt grundlag for at skride ind med et forbud. Det hænger også sammen med en traditionel dansk tankegang om, at vi sætter ind over for kriminelle handlinger, men ikke ønsker at gribe ind over for foreningsvirksomhed i sig selv.

Frank Jensen (S):

Da statsministeren nu et par gange har refereret til, at de udtalelser, statsministeren kom med i forbindelse med sit besøg i Tyrkiet, var i fuld overensstemmelse med den tidligere regerings opfattelse af det kurdiske arbejderparti, kunne jeg godt tænke mig at høre statsministerens dokumentation for det udsagn.

Hvor har statsministeren i perioden op til den 11. september og i perioden efter den 11. september sidste år udtalelser for, at den tidligere regering havde den opfattelse, at det kurdiske arbejderparti var en terrororganisation?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Hvis jeg nu her i Folketingssalen alene holder mig til det, der er tilkendegivet over for pressen, samt hvad der er sagt her i Folketingssalen, skal jeg for det første henvise til en pressemeddelelse af 16. februar 1999, hvor den daværende udenrigsminister udtalte følgende:

»Jeg vil gerne gentage, hvad jeg tidligere har sagt: Danmark fordømmer klart og utvetydigt enhver form for terrorisme. Det gælder også den terrorisme, PKK har udøvet i og uden for Tyrkiet.«

Endvidere kan jeg henvise til en forespørgselsdebat den 6. februar 1997 om Tyrkiet, hvor den daværende udenrigsminister bl.a. udtalte:

»Der hersker ikke tvivl om den internationale afstandtagen fra PKK-terrorismen. Denne afstandtagen deler Danmark sammen med sine europæiske partnere.«

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke helt det, statsministeren siger, om, at det, at det er den danske regerings holdning, at PKK er en terrororganisation, ikke skul-

le have betydning for, hvorvidt folk, der opholder sig i Danmark, kan blive straffet eller ej.

Kl. 13.10

Det, der ligger i forslaget til terrorpakken, hvis den bliver vedtaget, som den ligger nu, er jo netop, at man vil kunne straffes, hvis man udtrykker sympati for en organisation, for de handlinger, den begår, eller – og det er så dét, der er det væsentlige i denne sammenhæng – hvis man på en eller anden måde støtter den, enten i form af, at man giver økonomisk støtte eller giver en anden form for støtte, der kan opfattes som støtte til den organisation, og organisationen opfattes som en terrororganisation.

Af justitsministerens svar på spørgsmål 75, som jeg citerede før, fremgår det, at det kun er de handlinger, en organisation begår, der kan straffes. Men det, statsministeren siger, er, at man mener, at PKK fortsat skal opfattes som en terrororganisation, og det vil sige, at statsministeren må mene, at den fortsat skal være omfattet af terrorbestemmelsen, hvis terrorpakken bliver vedtaget. Eller hvordan skal statsministerens svar forstås?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Mit svar skal forstås, nøjagtig som jeg nu har sagt det flere gange. Det, jeg har udtalt mig om, det, jeg har forholdt mig til, er spørgsmålet, om PKK skal optages på EU's liste over terrororganisationer, og her er det regeringens klare holdning, at PKK skal optages på den liste, og det har den betydning, at der er en forpligtelse til at indefryse økonomiske midler fra den pågældende organisation, hvis den bliver optaget på listen.

Ole Stavad (S):

Da jeg kan forstå, at de henvisninger, statsministeren kom med, ligger tilbage til henholdsvis 1997 og 1999, vil jeg godt i forlængelse af hr. Frank Jensens spørgsmål og statsministerens svar spørge statsministeren, om han ikke er bekendt med, at siden 1999, som er det seneste år, statsministeren refererer til, har PKK meget klart taget afstand fra enhver form for terrorvirksomhed.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg kan også konstatere, at den tidligere regering så sent som i 1999 er kommet med klare tilkendegivelser om, at PKK er en terrororganisation.

Pia Gjellerup (S):

Jeg kan forstå på statsministerens besvarelse, at 1999 er et meget eksakt tidspunkt. Men det er jo et helt år, der er tale om, og når man refererer til andres politiske holdninger, er spørgsmålet, om det vil være fair at være så præcis, at man refererer til de holdninger, der er fremsat, før en organisation har frasagt sig enhver form for anvendelse af terrorisme, eller på et efterfølgende tidspunkt.

Der er jo ingen tvivl om, at enhver ville tage afstand fra terroristisk virksomhed, også i fortiden. Men det, der er tale om, når vi skal drøfte en terrorliste, en liste over terrororganisationer, er spørgsmålet, om det er en organisation, der også nu reelt må bedømmes som værende en terrororganisation.

Jeg synes, statsministeren skylder et svar på, om det er før eller efter, at PKK har frasagt sig enhver anvendelse af terror, den tidligere regering vurderede PKK som en terrororganisation.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan sådan set kun gentage, at det er denne regerings klare opfattelse, at PKK skal betragtes som en terrororganisation og derfor bør opføres på EU's liste over sådanne organisationer, og at det i øvrigt er regeringens klare opfattelse, at der bør være overensstemmelse mellem EU's liste over terrororganisationer og USA's liste over terrororganisationer.

De problemer, den tidligere regering måtte have med, hvad den har sagt i denne sag, skal jeg sådan set ikke blande mig i. Jeg forholder mig bare til, hvad jeg rent faktisk kan se og har citeret, og som er udtalt af den tidligere regering.

Jeppe Kofod (S):

Det er jo ikke klare svar, man får fra statsministeren i denne sag, kan man roligt sige.

For det første savner vi stadig væk dokumentation for, at den forrige regering ville have opført PKK på EU's terrorliste. Den dokumentation må statsministeren kunne give enten nu eller senere, og det må være helt naturligt, at Folketinget kan få den. Det er det ene.

Det andet er, at jeg har lyst til at spørge statsministeren, om det, som statsministeren gav udtryk for i Tyrkiet, også er EU's holdning. Det er jo ikke en statsminister i et tilfældigt land, der udtaler de ord. Det er det kommende EU-formandskab, der indgår i en trojka, der udtaler dem. Det vil sige, at det må være noget, som

statsministeren har talt med de andre i trojkaen og med de andre EU-lande om. Ellers må statsministeren jo føre en slags fodnotepolitik i forhold til sine europæiske kolleger, og det kan man vel ikke tænke sig at statsministeren gør.

Kl. 13.15

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror bedst, jeg kan svare ved at henvise til, at da den tidligere regering forelagde sagen i Folketingets Europaudvalg i november sidste år, understregede den daværende udenrigsminister, at man ved udarbejdelsen af EU's lister ville tage udgangspunkt i USA's lister, hvor PKK som bekendt optræder.

Jeg må sige, at jeg er meget overrasket over her i dag at konstatere, at et tidligere regeringsparti nu med syvmileskridt render fra en tidligere vurdering af, hvordan man skal opfatte PKK. Jeg synes, det er tankevækkende, men det ændrer altså ikke den nuværende regerings opfattelse af, at PKK bør betragtes som en terrororganisation og derfor bør optages på EU's liste. Men jeg kan altså konstatere, at Socialdemokratiet har skiftet opfattelse og i dag ikke mener, at PKK skal optages på denne liste. Det kan vi jo bare tage til efterretning, men det er meget interessant.

Jacob Buksti (S):

Jeg må tilstå, at jeg synes egentlig, det mest interessante i denne ordveksling er, at statsministeren overhovedet ikke svarer på det, statsministeren bliver spurgt om. Jeg synes også, det er meget beskæmmende, at når statsministeren tilsyneladende ikke kan svare, er det eneste, statsministeren gør, at levere et underlødigt angreb på holdninger, som ikke er stemmende med virkeligheden, hvilket statsministeren jo selv har bekræftet lige før.

Men jeg vil gerne gentage det spørgsmål, hr. Jeppe Kofod stillede: Har statsministeren i et så vigtigt spørgsmål som det her været i kontakt med de andre medlemmer af trojkaen i EU, hvor Danmark jo er medlem og bliver formand? Har statsministeren diskuteret spørgsmålet med det spanske formandskab? Ja eller nej?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Danmark har i EU-kredsen klart gjort rede for sin holdning, nemlig at EU's terrorliste bør svare til USA's liste. Det er der ikke nogen, der er i tvivl om, det er så et spørgsmål, der drøftes i EU-kredsen. Jeg må sige, at det har regeringen

gjort, fordi regeringen mener, at PKK er en terrororganisation og derfor bør opføres på den liste.

Men desuden må jeg da sige, at det har også været regeringens holdning, regeringens opfattelse, at der var en klar overensstemmelse mellem, hvad den tidligere regering har ment om PKK, og hvad den nuværende regering mener om PKK. Lad mig gentage, at den daværende udenrigsminister ved forelæggelsen i Folketingets Europaudvalg klart sagde: Vi skal tage udgangspunkt i, at der skal være overensstemmelse mellem EU's liste og USA's liste. Det er nøjagtig den samme holdning, som den nuværende regering har ført videre, men nu er det Socialdemokratiet, der render fra tidligere standpunkter.

Jens Hald Madsen (V):

Jeg må sige, at jeg er ganske overrasket over denne ordveksling, for det virker, som om alle burde være fuldstændig klar over, at Socialdemokratiet nu har en helt anden holdning til PKK – en helt anden holdning.

Derfor må det også være sådan, at der må foreligge en helt klar dokumentation for, at Socialdemokratiet har skiftet holdning, og jeg går ud fra, at statsministeren har undersøgt det, for ellers ville statsministeren vel ikke kun referere til den tidligere regerings udtalelser. Derfor vil jeg gerne spørge statsministeren: Har regeringen nogen registrering af, at Socialdemokratiet så markant har skiftet holdning fra dengang de var i regering, og til nu?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Næh, jeg må sige, at jeg registrerer i dag, at Socialdemokratiet ikke længere står ved de holdninger, partiet havde i regering, hvor den daværende udenrigsminister udtalte, at EU og USA skal stå skulder ved skulder, for kun derved bliver foranstaltningen om indefrysningen af midler et effektivt middel til at bekæmpe finansieringen af terrorismen. Jeg er fuldstændig enig. Derfor, sagde den daværende udenrigsminister, skal der være overensstemmelse mellem EU's terrorliste og USA's terrorliste. Det er den linje, den nuværende regering fører videre, men det er Socialdemokratiet, der render fra tidligere udsagn om bekæmpelse af terrorisme.

Kl. 13.20

Aage Frandsen (SF):

Jeg lyttede til statsministerens ordvalg. I første omgang refererede statsministeren til, at den da-

værende udenrigsminister sagde i Europaudvalget, at man skal »tage udgangspunkt i«. Men i anden omgang gengav statsministeren den daværende regerings synspunkt på den måde, at der skal »tages udgangspunkt i, og der skal være helt overensstemmelse med«.

Jeg tør ikke sige, hvad der står i det papir, som statsministeren refererer til, for jeg kender det ikke. Men det er i hvert fald ikke det samme at sige, at man tager udgangspunkt i noget, og sige, at det skal være det samme som det, man tager udgangspunkt i. Det er netop for at understrege, at når man tager udgangspunkt i noget, er det åbenbart noget, man ikke nødvendigvis behøver at opfatte på samme måde, men man tager udgangspunkt i det.

Er det korrekt, at den daværende regering sagde, at man tager udgangspunkt i det, men ikke, at man sagde, at det skal være helt i overensstemmelse med? Er det korrekt forstået, eller hvad?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det, jeg sagde, og det vil jeg godt gentage, er, at den daværende udenrigsminister udtalte, at man ville tage udgangspunkt i. Om det betyder, at man vil lade listerne være fuldstændig ens eller ikke, skal jeg selvfølgelig ikke kunne udtale mig om. Det er jo den tidligere regerings opgave at definere det.

Jeg siger bare: Jeg er fuldstændig enig i det grundsynspunkt, som den daværende regering også gav udtryk for, nemlig at hvis der skal være effektivitet i dette at bekæmpe international terrorisme ved at indefryse midler, skal der jo helst være overensstemmelse mellem terrorlisterne, for ellers kan man jo smutte udenom. Det er det, der menes med, at man står skulder ved skulder. Jeg kan ikke opfatte det anderledes.

Men jeg har bare ønsket at understrege de tilkendegivelser, som den tidligere regering er kommet med, for at sætte en tyk streg under, at den holdning, jeg har givet udtryk for vedrørende PKK, er en direkte fortsættelse af den linje, som den tidligere regering gav udtryk for. Men nu kan jeg altså forstå, at der er nogle, der ikke vil vedstå sig de tidligere holdninger, og det tager jeg bare til efterretning.

Første næstformand (Svend Auken):

Nu vil jeg minde om, at det er spørgsmål til den nuværende regering og ikke til den tidligere regering, der er emnet for spørgetimen.

Den sidste spørger i denne omgang er hr. Jens Petersen Vernersen, og så går vi videre til den næste hovedspørger.

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg synes måske nok, statsministeren kom lidt hurtigt væk fra, hvad de andre EU-lande havde sagt om, hvorvidt PKK skulle på terrorlisten. Helt konkret: Hvad har de andre lande sagt? Og endnu mere konkret: Hvad har Spanien sagt i denne sag? Det må kunne oplyses her i dette møde.

Og så synes jeg måske også, jeg vil spørge statsministeren, om det betyder, at alle disse kurdere, der findes i alle landene i Europa, betragtes som terrorister i kraft af, at de kunne være medlemmer af PKK. Er det den situation, vi er i?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Hr. Jens Peter Vernersen spørger, hvilke lande der går ind for hvad. Jeg har altså ikke nogen liste med over landenes forskellige holdninger. Det her er en sag, der bliver drøftet i øjeblikket, og det, vi klart har givet udtryk for, er det, som er den danske regerings holdning. Den danske regerings holdning er, at PKK er en terrororganisation og derfor bør opføres på EU's liste, og i øvrigt er det regeringens generelle holdning, at EU's liste bør svare til USA's liste for at effektivisere kampen mod international terrorisme.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 60

Jesper Langballe (DF):

Journalistforbundet er gået i rette med statsministeren på grund af statsministerens meget tiltrængte bemærkninger for en uge siden om Pressenævnets kendelse imod Jyllands-Posten. Journalistforbundet har åbenbart ikke forstået, at pressens uafhængighed, som Journalistforbundet finder truet, ikke er journaliststandens uafhængighed som et organiseret kollektiv, men det enkelte medies uafhængighed.

Ud fra det synspunkt vil jeg gerne spørge: Har statsministeren i forlængelse af sine bemærkninger overvejet, om presseloven kunne ændres, så man i stedet for dette statsautoriserede selvdømme, der er hæmmende for friheden og ansvarsforflygtigende, får en klar domstolsregulering, der straffer redaktioner, der forsyn-

der sig, men sådan at de etiske retningslinjer i øvrigt tilrettelægges af den enkelte redaktion?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan svare, at regeringen har ingen aktuelle planer om at ændre presseloven. Jeg har givet udtryk for min holdning til en helt konkret kendelse, der er afsagt, men det har ikke affødt overvejelser om en generel ændring af presseloven.

Kl. 13.25

Jesper Langballe (DF):

Det er jo sådan, at det første pressenævn fik vi i 1960'erne, og det var vel i og for sig pressens reaktion på, at Folketinget på det tidspunkt meget stærkt overvejede at stramme straffebestemmelserne i presseloven. Det kom man så i forkøbet ved at lave et selvdømme, som Jyllands-Posten og Ekstra Bladet fornuftigvis erklærede, at de ville stå uden for.

I 1991 kom så det statslige pressenævn, som stadig er et selvdømme, men hvor staten sætter sin magt bagved, hvad det egentlig bliver værre af.

Jeg vil egentlig godt henstille til statsministerens overvejelse, at man får denne både frihedsberøvende og ansvarsforflygtigende ordning erstattet af en ordning, hvor man simpelt hen skal stå til ansvar over for domstolene.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har naturligvis noteret mig hr. Jesper Langballes synspunkter, men jeg må minde om, at ordningen med et pressenævn, som er gældende i dag, var et resultat af lang tids overvejelser og altså blev gennemført af en tidligere regering, som jeg i øvrigt også selv var medlem af.

I al almindelighed fungerer ordningen uden de store problemer, men her blev der altså afsagt en kendelse, som efter min opfattelse var, som jeg udtalte offentligt, vippet helt ud over kanten, og det fandt jeg anledning til at kommentere på et konkret spørgsmål. Men jeg synes på den anden side ikke, at det er tilstrækkeligt grundlag for at igangsætte generelle overvejelser om ændring af presseloven.

Peter Skaarup (DF):

Det er jo fuldstændig klart, og vi er enige i det, statsministeren har sagt, at det må være et udslag af politisk korrekthed, når det viser sig, at Pressenævnet kan afsige en dom som denne. Det må dog være muligt for en avis at oplyse læ-

serne om, at ved den voldtægt, der nu har fundet sted, var der altså tale om, at det var somaliske personer, der havde begået det pågældende forhold. Det skulle være normal ytringsfrihed og normal oplysning til borgerne, som det vil være rimeligt at fremkomme med.

Men jeg vil godt spørge statsministeren, om statsministeren og regeringen på baggrund af denne sag synes, at det, som bl.a. Jyllands-Posten har sagt, og som andre pressefolk også har været inde på, er fornuftigt, nemlig at man ikke mener, man er forpligtet til at følge Presse-nævnets afgørelse. Ét er, at nævnet kommer med nogle tåbelige afgørelser, noget andet er, om aviserne og medierne i det hele taget nødvendigvis bør følge sådanne afgørelser.

Så mit spørgsmål til statsministeren går altså på, om statsministeren er enig i den politik, som bl.a. Jyllands-Posten har valgt, nemlig at man ikke vil følge de afgørelser, som kommer fra Pressenævnet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

I det omfang det følger af loven, at man skal rette sig efter de kendelser, der afsiges, skal man selvfølgelig gøre det. Jeg kan ikke på nogen måde hverken støtte eller opfordre til, at man ikke følger loven.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 61

Søren Krarup (DF):

Jeg står her med et udklip fra Politiken i lørdags, den 6. april, hvor journalisten refererer en gudstjeneste, var jeg lige ved at sige, i den muslimske moské på Nørrebro, hvor en imam ved navn Abu Laban opfordrer til hellig krig og mere eller mindre siger, at det er hans tilhøreres pligt at deltage i hellig krig.

Jeg vil ikke nævne, at selve begrebet hellig krig er i direkte modstrid med enhver evangelisk-luthersk forståelse af kristendommen og af menneskelivet, men jeg vil pege på, at denne muslimske forståelse af loven og af hellig krig altså også indebærer en potentiel trussel imod den grundlov, der naturligvis i et kristent land ved, at der er forskel på Guds og kejserens.

Jeg vil spørge statsministeren: Når jeg nu læser videre, at denne imam kalder vores statsminister for en amerikansk marionetdukke...

Første næstformand (Svend Auken):
Undskyld, men taletiden er opbrugt.

Søren Krarup (DF):

Så vil jeg lige slutte med at bede statsministeren overveje, når han kaldes en amerikansk marionetdukke, om der ikke er en risiko for en trussel her i landet, som man egentlig burde forholde sig til.

Kl. 13.30

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

For at starte med det sidste: Jeg føler mig ikke på noget punkt truet af imamen og hans udtalelser. Men jeg tager på det kraftigste afstand fra de udtalelser, vi har hørt refereret i weekenden. Hvis man vil opholde sig som borger i Danmark, så må man selvfølgelig indordne sig under de grundlæggende demokratiske principper, som vores samfund bygger på. Og enhver form for opfordring til vold og oppiskning af had og intolerance er helt og aldeles uacceptabel.

Søren Krarup (DF):

Jeg takker for det, som selvfølgelig er en selvfølgelig, at statsministeren tager afstand fra opfordringer til vold. Men jeg synes jo altså, at problemet er dybere, fordi det jo altså er udtryk for en vold, der ligger i selve den muslimske religion, i islam. Og derfor synes jeg, at det ikke blot kan affejes med en afvisning af volden, men at man må overveje, jeg er lige ved at sige selve det problem, at landet fyldes op med folk, hvis religion lægger op til vold, fordi jihad er deres religions ypperste frugt.

Så jeg vil spørge, om statsministeren har nogle overvejelser vedrørende dette, der ikke blot er et brud, naturligvis, på den danske kulturs grundvold, men også simpelt hen er en trussel mod den danske stats sammenhæng og, jeg er lige ved at sige harmoni.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Først vil jeg sige, at jeg ikke er enig med hr. Søren Krarup i, at det skulle ligge naturgivent i islam at opfordre til vold og oppiskning af had. Tværtimod vil jeg sige, at imamer og andre, der i islams navn opfordrer til had, krig, vold, forråder islam og i øvrigt gør religionen og deres egne folk en bjørnetjeneste ved den slags udtalelser.

Derimod er jeg enig med hr. Søren Krarup i, at den type aktiviteter strider mod alt, hvad det

danske folkestyre bygger på, og derfor må vi på det kraftigste tage afstand fra den slags udtalelser.

Søren Krarup (DF):

Det er klart, at det, jeg siger, ikke er en, om man så må sige kriminalisering af personer, men en påpegnings af en sammenhæng, man ikke kan ophæve ved hjælp af, jeg er lige ved at sige ord.

Jeg så også, at præsident Bush efter 11. september havde kaldt islam for en fredens religion, og det siger jo sig selv, at det ikke holder. En religion, der har jihad – det betyder hellig krig – som sin konsekvens, er ikke en fredens religion. Og derfor er det, jeg vil spørge statsministeren, om der dog ikke er grund til at overveje situationen, nu hvor vi ser landet fyldt op med muslimer, der altså netop dyrker hellig krig som den højeste pligt. Problematiserer det i det hele taget ikke alt, hvad der er sket i Danmark siden 1983, den indvandrerpolitik, der netop har gjort muslimer med deres religion, som har dette som konsekvensen, så synlige i Danmark?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Der er vel i virkeligheden to dimensioner i det, hr. Søren Krarup her spørger om. For det første er der det rent lovgivningsmæssige, og der tror jeg, vi må fastholde, at i et folkestyre er der jo også ret til at have synspunkter, som vi hver især måtte føle er tåbelige. Så længe de holder sig inden for ytringsfrihedens og grundlovens rammer, så er der ikke grundlag for at retsforfølge mennesker, selv om de måtte udtrykke synspunkter, vi måtte være uenige i. Det er det lovgivningsmæssige.

Så er der den anden dimension af hr. Søren Krarups spørgsmål. Det er det holdningsmæssige. Og der er jeg da enig med hr. Søren Krarup i, at der i allerhøjeste grad er behov for agtpågivenhed over for enhver tendens i det danske samfund til at undergrave de grundlæggende principper, som folkestyret bygger på. Og jeg ser absolut tendenser i den type udtalelser, som imamen her er kommet med, som er krænkende for de grundprincipper, som det danske folkestyre bygger på, og de må mødes med klare holdninger fra dansk side.

Jesper Langballe (DF):

I sit første svar til hr. Søren Krarup sagde statsministeren, at hvis man vil opholde sig her i landet, så må man også følge landets love. Det er jo et udsagn, som indebærer en ren praktisk konse-

kvens. Jeg vil derfor spørge statsministeren: Hvad bliver konsekvensen?

Kl. 13.35

En regering skal jo ikke kendes på sine ord, men først og fremmest på ordenes konsekvenser, på handlingerne. Når man opfordrer til noget, som er decideret grundlovsstridigt, så har man gjort noget kriminelt og kan dømmes ved domstolene. Foreninger, som opfordrer til noget ulovligt, kan dømmes og opløses.

Jeg vil spørge statsministeren: Hvad er det egentlig for en nation, som finder sig i, at en imam frit står og oppiser til hellig krig i Danmark, uden at man kan tage sådan en mand ved hoved og bagdel og smide ham ud?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Uanset hvor meget afstand jeg må tage fra de udtalelser, som imamen er kommet med, og jeg tager ganske kraftig afstand fra dem, så har jeg ikke noget grundlag for at sige, at de udtalelser, som imamen er kommet med, strider mod grundloven eller anden lovgivning. Og i en retstat må det altså være således, at der skal være sket en krænkelse af loven, før der kan finde en retsforfølgning sted.

Naser Khader (RV):

Jeg har stillet spørgsmål til udenrigsministeren, men jeg vil gerne lige kommentere diskussionen her.

Jeg er glad for, at statsministeren tog afstand fra hr. Søren Krarups holdning i forhold til islam som en religion, der opmuntrer til vold og terror. Jeg synes, det er vigtigt, at statsministeren understregede, at det kun er dele af de folk, der dyrker islam, der har de der holdninger.

Men jeg vil gerne lige spørge statsministeren: Hvordan kan statsministeren tolerere at være støttet af et parti, der har sådan nogle intolerante holdninger i forhold til en hel religion og en hel befolkningsgruppe?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Spørgsmålet om regeringens parlamentariske grundlag skal bedømmes på et væsentligt bredere grundlag end på enkeltspørgsmål, der måtte komme op mellem år og dag. Sådan har det været i det danske folkestyre i mange år. Vi har mindretalsregeringer, der baserer sig på partier, hvor man deler nogle grundlæggende holdninger, men ikke nødvendigvis er enig på alle enkeltpunkter.

Peter Skaarup (DF):

I forhold til den diskussion, vi er inde i her, synes jeg, det er naturligt at spørge, om statsministeren og regeringen finder det rimeligt, at de konflikter, vi har set nede i Mellemøsten, som har været ulykkelige, hvor der har været fejl på begge sider, nu føres ind i forbindelse med demonstrationer her i landet.

Vi så i sidste uge under en palæstinensisk demonstration, at der var personer, der havde brandbomber med, der var børn udklædt som selvmordsterrorister. Vi så under en fredelig demonstration her i weekenden i Århus, at demonstrationen blev angrebet af arabiske personer, der smed med flasker og sten, et stort antal, og de mennesker, der deltog i denne fredelige demonstration, følte sig naturligt nok truet og måtte tage benene på nakken.

Er det rimeligt, at der, når man anmelder det, man skulle synes var fredelige demonstrationer, på den måde gøres anslag mod den ytrings- og demonstrationsfrihed, der er tale om med de her fuldstændig vanvittige tiltag, som vi har set i forbindelse med de to demonstrationer, der har været tale om?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nej, jeg synes bestemt ikke, det er rimeligt, og jeg må kraftigt tage afstand fra tendenser til, at striden og volden føres ind i de danske gader. Vi skal vogte om traditionen for, at man i Danmark kan komme med meningstilkendegivelser af forskellig art på fredelig måde.

Man anmelder en demonstration, man gennemfører en fredelig demonstration, og det skal man kunne gøre uden at blive angrebet for det. Det er en krænkelse, som jeg før var inde på, af grundlæggende principper i det danske folkestyre, og vi må på det skarpeste tage afstand fra det. Og i det omfang, der begås lovovertrædelser i den forbindelse, går jeg selvfølgelig ud fra, at de relevante myndigheder tager aktion.

Første næstformand (Svend Auken):

Der er flere medspørgere, der har bedt om lejlighed til at stille yderligere spørgsmål ud over det ene spørgsmål, de allerede har stillet, og jeg må bare sige, at vores praksis er, at man kun får lejlighed til at stille spørgsmål én gang, hvorimod hovedspørgeren får lejlighed til at stille spørgsmål fire gange. Derimod kan ministrene svare på alle spørgsmål, og det forventes, at de gør det, og det har de også gjort.

Tak til statsministeren. Og så går vi til udenrigsministeren, og det er Naser Khader, der som hovedspørger stiller det første spørgsmål.

Kl. 13.40

Spm. nr. US 62**Naser Khader (RV):**

Jeg vil starte med at rose udenrigsministeren for at have skærpet tonen i forhold til Israel og for at have indkaldt ambassadøren til samtale. Det er nødvendigt, især i forhold til den humanitære situation. Formanden for Dansk Røde Kors er i hvert fald blevet citeret for aldrig at have oplevet noget lignende i andre krigssituationer. Så det er vigtigt med en skærpet tone.

Men mit spørgsmål er: Hvordan vil udenrigsministeren og regeringen sikre, at den nuværende kritik og den skærpede tone får konsekvenser? Hvad er regeringens strategi?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg takker for hr. Naser Khaders tilslutning. Det er klart, at den humanitære situation er blevet kraftigt forværret, og det er derfor den, vi har forholdt os til. Uanset argumentet, og der er gode argumenter for at bekæmpe terrorismen, vi går alle sammen ind for at bekæmpe terrorismen, så kan det ikke udvides til at blive en humanitær katastrofe for store dele af befolkningen. Når man er i krig, gælder krigens regler, det er Genèvekonventionen. Derfor har vi gjort, som vi gjorde.

Hvordan vi sikrer at komme videre? Ja, altså der er flere initiativer i gang. Der er et amerikansk initiativ, og det synes jeg faktisk, vi skal lade rulle nu. Det er ikke min opfattelse, at det er det rigtige tidspunkt nu at skabe mange forskellige initiativer. Der er Saudiinitiativet; det har vi støttet, det støtter vi stadig væk, og det har vi også meddelt. Så er amerikanerne på vej, og de støtter også Saudiinitiativet. Og så synes jeg faktisk, vi skal lade det initiativ rulle.

Vi kan også gennem EU komme med flere initiativer. Det er også muligheder, der foreligger. Men der er det vores indstilling, nu hvor vi er i den uge, hvor kvartetten skal mødes på onsdag, og hvor Powell kommer til Mellemøsten på fredag, at jeg ikke synes, vi skal forvirre forhandlingssituationen med nye initiativer.

Vi har rejst kritikken af den humanitære situation og håber på en politisk løsning, våbenhvile, tilbagetrækning, men jeg synes ikke, at det er

tidspunktet at komme og forvirre situationen med nye initiativer. Man skal lade kvartetten arbejde, USA arbejde i denne uge.

Naser Khader (RV):

Jeg synes, det er vigtigt, at man har en langsigtet strategi. Det, der sker i øjeblikket, er, at Sharon har overtaget Bush' retorik i forhold til kampen mod terror. Jeg synes også, at man skal bekæmpe terror, jeg fordømmer det på det kraftigste. Men det er også vigtigt at have den anden del af Bush' strategi, og det er den del, der handler om, hvad man gør bagefter. Hvad vil man gøre i forhold til de grundlæggende problemer? I forhold til den økonomiske situation? Den politiske situation?

Og et tillægsspørgsmål: Har regeringen også en strategi, eller hvad har man tænkt sig at gøre i forhold til at støtte duerne på begge fløje? Der er ikke så mange tilbage efterhånden. Har man en strategi i forhold til at støtte de duer, der er tilbage, før de forsvinder helt?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg er da glad for begge spørgsmål, fordi de giver mig anledning til at sige, at Bushs strategi jo er den, som kom ind i FN's sikkerhedsrådsresolution for en måned siden, som er skrevet af amerikanerne, og som for første gang sagde, at der skal være to stater, den palæstinensiske og den israelske stat, der skal leve bag trygge og sikre grænser.

Det har denne regering jo sagt lige fra starten. Det har været vores politik hele tiden. Så når det første spørgsmål er, hvad vores langsigtede strategi er, så er det, at disse to stater skal eksistere. Det er så bag efter våbenhvilen at få skabt den fredssituation, hvor de eksisterer. Det har været vores politik hele tiden.

Det næste punkt: Hvordan støtter vi duerne? Ja, under mit besøg i Jerusalem for nu vel over en måned siden samlede jeg faktisk duerne fra Israel og Palæstina til en fælles middag og tilbød dem at støtte et initiativ, som skal finde sted heroppe på Louisiana den 22. maj, tror jeg, hvor de skal skrive en fredsplan. Jeg sagde til dem: Jeg har ikke grund til at bruge pengene, hvis ikke I sammen kan skrive en fredsplan. Og det bekræftede duerne på begge sider, at de kunne.

Det betragter jeg som et væsentligt initiativ, for Sharon og Arafat har ikke nogen tillid til hinanden oppe på øverste niveau. Derfor er det vigtigt at få bygget tilliden op på lavere niveauer, og det er så det, vi har taget initiativ til.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren kan bekræfte, at der stort set ikke siden påske, hvor den israelske hær indledte sin offensiv, er forekommet terrorhandlinger, som vi har set det før påske og i påsken.

Kl. 13.45

Jeg vil også godt spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren er enig med mig i, at anholdelsen af de ca. 1.500 bevæbnede arabere, herunder uskadeliggørelse af yderligere 300, har medført, at den israelske hær måske har fået bugt med den terrorisme, vi har set martre området igennem lang tid.

Endelig vil jeg spørge udenrigsministeren, om udenrigsministeren ikke er enig i, at Israel på linje med Danmark og andre lande har ret til at forsvare sig mod de overgreb, som terrorisme har medført i Israel.

Til slut vil jeg spørge udenrigsministeren, om ikke det er korrekt opfattet, at israelerne gentagne gange har fundet ud af, at ambulancer kørt af Røde Kors har medbragt terrorister, og at man derfor er karrig med at give tilladelse, desværre, men sådan forholder det sig.

Er udenrigsministeren ikke enig i de ting, jeg har sagt her?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det var jo fire spørgsmål, og jeg har et minut til at besvare dem.

Det første er: Ingen terror efter påske, det er korrekt. Det, jeg har foreholdt den palæstinensiske udenrigsminister og en anden repræsentant for Palæstina i går, var, at Arafat jo imidlertid på trods af det har talt om, at der var millioner af martyrer på vej til Jerusalem. Og det har jeg sagt, han ikke skal sige. Han skal sige, at de skal holde sig fra Jerusalem, for det betyder, at man rekrutterer nye selvmordsbombere. Så selv om der ikke er sket noget, kan der ske noget.

Det andet: Anholdelse af 300 terrorister og så har man fået udryddet terrorismen – det må man da håbe på, men det kan jeg jo ikke garantere.

Det tredje: Israel har ret til at forsvare sig. Ja, naturligvis har Israel ret til at forsvare sig, men det kan jo ikke være på en måde, som krænker, hvis det er krig, krigens regler og som laver en humanitær katastrofe for civilbefolkningen, forhindrer ambulancer i at komme frem, skyder dem i stykker. UNWRA's sidste ambulance røg vistnok i går, og Røde Kors har mistet seks.

Røde Kors har ikke kunnet bekræfte, at der har været våben eller terrorister i ambulancerne, men Røde Kors har sagt til Israel, at man kan stoppe ambulancerne for at kontrollere dem, for det er noget svineri – undskyld udtrykket – at misbruge ambulancer i denne situation, ligesom det er forkert at skyde dem i stykker og smadre dem.

Så Røde Kors har accepteret, at de bliver undersøgt, men det betyder jo ikke, at de skal forsinkes så meget, at de aldrig når frem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 38:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om genopbygningshjælp til Jugoslavien].

Af Søren Søndergaard (EL) og Holger K. Nielsen (SF).

(Forespørgslen anmeldt 2/4 2002).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 39:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om det danske formandskab for EU].

Af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Lars Barfoed (KF), Villy Søvndal (SF), Elisabeth Arnold (RV), Jann Sjursen (KRF) og Keld Albrecht (EL).

(Forespørgslen anmeldt 4/4 2002).

Første næstformand (Svend Auken):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 13 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren [om USA's opsigelse af ABM-traktaten].

Af Villy Søvndal (SF) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 8/1 2002. Fremme af forespørgslen vedtaget 17/1 2002. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 5/4 2002. Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Villy Søvndal (SF) og Søren Søndergaard (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Jesper Langballe (DF), Gitte Seeberg (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Jann Sjursen (KRF)).

Første næstformand (Svend Auken):

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 36 af Troels Lund Poulsen (V), Jeppe Kofod (S), Jesper Langballe (DF), Gitte Seeberg (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Jann Sjursen (KRF) vedtoges med 100 stemmer (V, S, DF, KF, RV og KRF); 12 (SF, EL, TF, IA og SIU) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Villy Søvndal (SF) og Søren Søndergaard (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.